

Folketinget — Europaudvalget

Christiansborg, den 15. februar 2007

EU-konsulenten

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Berlin-erklæringen til debat i COSAC den 12. februar 2007

Formændene for det nationale parlamenters europaudvalg drøftede på et COSAC-møde i Berlin den 12. februar *Berlin-erklæringen*, som skal markere 50-året for Rom-traktaternes undertegnelse. Til stede var den tyske forbundskanslers repræsentant, *Dr. Uwe Corsepius*, som gav en kort gennemgang af erklæringens forventede struktur og hovedkomponenter.

Nogle af de tilstedeværende europaudvalgsformænd kritiserede det tyske formandskab for lukketheden omkring arbejdet med Berlin-erklæringen samt den manglende inddragelse af parlamenterne i processen

Rom-traktaterne fylder 50 år den 25. marts i år¹. Det skal bl.a. fejres ved, at EU-landenes stats og regeringschefer afgiver en fælles erklæring om "*Europas værdier og ambitioner*" på en særlig samling i Berlin². Erklæringen skal samtidig give EU-landene lejlighed til at bekræfte deres fælles vilje til at leve op til EU's værdier og ambitioner og dermed bidrage til at trække EU ud af den krise, som EU blev kastet ud i med afvisningen af forfatningstraktaten ved folkeafstemningerne i Frankrig og Holland.

Erklæringen forberedes af det tyske EU-formandskab og drøftes med de øvrige medlemsstater gennem fortrolige konsultationer med regeringernes særligt udpegede rådgivere. Det er således ikke forudset, at der skal ske nogen parlamen-

¹ Rom-traktaterne omfatter *EØF-traktaten* og *Euratom-traktaten*, som begge blev underskrevet den 25. marts 1957 i den italienske hovedstad.

² Se konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 15.-16. juni 2006 i Bruxelles.

tarisk inddragelse inden erklæringen formelt afgives på et offentligt møde den 25. marts.

Mange Parlamenter havde derfor set frem til den tyske regerings præsentation af arbejdet med Berlin-erklæringen på det halvårslige møde i COSAC mellem formændene for de nationale parlamenters europaudvalg, som fandt sted i den tyske hovedstad den 12. februar.

Den tyske regering var på COSAC-mødet repræsenteret ved *Dr. Uwe Corsepius*, som er den tyske regerings repræsentant i drøftelserne om erklæringen samt leder af Forbundskansler *Angela Merkels* kontor for Europæiske anliggender.

Uwe Corsepius indledte med at sige, at der endnu ikke foreligger noget udkast til erklæring. Alligevel så han sig godt i stand til at give en kort gennemgang af erklæringens struktur og hovedkomponenter. Gennemgangen blev dog holdt i meget generelle vendinger, som ikke afslørede ret meget af erklæringens konkrete indhold.

Allerførst understregede Uwe Corsepius, at erklæringen vil være forholdsvis kort og bestå af fire hovedafsnit:

1. Et afsnit, som skal beskrive EU's forhistorie og baggrunden for det europæiske samarbejds oprettelse.
2. Et afsnit som vil fokusere på nutiden og give en beskrivelse af de grundlæggende værdier, som EU i dag bygger på. Der vil ikke blive tale om en større tekst som eksempelvis præamblen til charteret for grundæggende rettigheder fra den forliste forfatningstraktat. I stedet vil der blive fokuseret på nogle få centrale europæiske værdier.
3. Et afsnit med fokus på EU's fremtid, som giver en generel beskrivelse af, hvad EU-landenes ambitioner med det europæiske samarbejde er og hvor det europæiske samarbejde skal bevæge sig hen?
4. I sidste og fjerde afsnit er det meningen, at regeringerne skal *forpligte sig til at give EU de nødvendige instrumenter* til at gennemføre og nå de mål,

som man har sat sig, således at en ny traktat kan træde i kraft senest i løbet af 2009.

Fra Messina til Berlin

Forbilledet for Berlin-erklæringen er den såkaldte Messina-erklæring, som blev afgivet i juni 1955 af udenrigsministrene for Tyskland, Frankrig, Italien og Benelux på et topmøde i den sicilianske by Messina. Messina-erklæringen førte siden til indkaldelsen af den regeringskonference, hvor de seks EF-lande vedtog Rom-traktaterne (EØF og Euratom). Begivenheden er derfor af mange blevet set som et vendepunkt i EU's historie, som tilførte det europæiske samarbejde fornyet liv efter den franske Nationalforsamlings nej til Traktaten om det Europæiske Forsvarssamarbejde i august 1954.

Den videre proces

Afslutningsvis fortalte Corsepius, at Tyskland har tilendebragt den første runde af bilaterale konsultationer med regeringernes repræsentanter om erklæringen, og i løbet af denne uge ventes at drøfte teksten med landenes repræsentanter i Berlin. Erklæringen kommer første gang til diskussion på det politiske niveau, når stats- og regeringscheferne drøfter den over middagen på Det Europæiske Råds forårstopmøde den 8.-9. marts.

Europa-Parlamentet planlægger en drøftelse af Berlin-erklæringen på sin session i Strasbourg den 14. marts. Ifølge formanden for Europa-Parlamentets Forfatningsudvalg, Jo Leinen, forventes Parlamentet ikke at vedtage en udtalelse om erklæringen.

Kritik af lukkethed

Nogle af de tilstedeværende formænd på COSAC-mødet kritiserede det tyske formandskab for lukketheden omkring arbejdet med Berlin-erklæringen – og ikke mindst den manglende inddragelse af parlamenterne i processen. Uwe Corsepius blev i den forbindelse mindet om COSAC's krav fra det seneste møde i Helsingfors den 20.-21. november 2007, om at det tyske EU-formandskab skulle høre de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet samt tage hensyn til deres synspunkter i forbindelse med udarbejdelsen af Berlin erklæringen.

Corsepius replicerede, at han godt forstod de nationale parlamenters bekymring, men understregede, at Berlin-erklæringen ikke vil være juridisk bindende for medlemsstaterne og derfor ikke vil være genstand for *egentlige forhandlinger* mellem regeringerne. Han opfordrede i stedet de nationale regeringer til at tage en drøftelse om dette med deres regeringer.

Med venlig hilsen

Morten Knudsen
(3695)